

O speranță de nezdruccinat

Textul de memorat: „Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.” (Romani 5:5)

Duminică, 7 august – Imaginea de ansamblu

1. **Habacuc 1:1-4;** 1. Prorocia descoperită prorocului Habacuc.
 2. Până când voi striga către Tine, Doamne, fără s-asculți? Până când mă voi tângui Ție, fără să dai ajutor?
 3. Pentru ce mă lași să văd nelegiuirea, și Te uiți la nedreptate? Asuprirea și silnicia se fac sub ochii mei, se nasc certuri și se stârnește gâlceavă.
 4. De aceea Legea este fără putere, și dreptatea nu se vede, căci cel rău biruie pe cel neprihănit, de aceea se fac judecăți nedrepte.

Habacuc 1:5-11; 5. Aruncați-vă ochii printre neamuri și priviți, uimiți-vă și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi face o lucrare pe care n-ați crede-o, dacă v-ar povesti-o cineva!

6. Iată, voi ridica pe haldei, popor turbat și iute, care străbate întinderi mari de țări ca să pună mâna pe locuințe care nu sunt ale lui.

7. El este grozav și înfricoșat; numai din el însuși îi iese dreptul și mărirea lui.

8. Caii lui sunt mai iuți decât leoparzii, mai sprinteni decât lupii de seară, și călăreții lui înaintază în galop de departe, zboară ca vulturul care se repede asupra prăzii.

9. Tot poporul acesta vine numai ca să jefuiască; privirile lui lacome caută înainte, și strânge prinși de război ca nisipul.

10. Își bate joc de împărați, și voievozii sunt o nimica pentru el, râde de toate întăriturile, căci îngrămădește pământ și le ia.

11. Apoi aprinderea i se îndoaie, întrece măsura, și se face vinovat, căci puterea lui o ia ca Dumnezeu al lui!

2. **Habacuc 2:2,3;** 2. Domnul mi-a răspuns și a zis: „Scrie prorocia și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor!

3. Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.

Habacuc 3:16-19; 16. Când am auzit... lucrul acesta, mi s-a cutremurat trupul; la vestea aceasta, mi se înfioară buzele, îmi intră putrezirea în oase și-mi tremură genunchii. Căci aș putea oare aștepta în tăcere ziua necazului, ziua când asupritorul va merge împotriva poporului?

17. Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri,

18. eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!

19. Domnul Dumnezeu este tăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor și mă face să merg pe înălțimile mele. - Către mai marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu corzi.

Luni, 8 august – Cine este Tatăl nostru

- Iov 38 și 39;** 1. Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis:
2. „Cine este cel ce Îmi întunecă planurile prin cuvântări fără pricepere?
 3. Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.

4. Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.
5. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?
6. Pe ce sunt sprijinite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,
7. atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?
8. Cine a închis marea cu porți, când s-a aruncat din pânțele mamei ei?
9. Când i-am făcut haina din nori și scutece din întuneric;
10. când i-am pus hotar și când i-am pus zăvoare și porți;
11. când am zis: „Până aici să vii, să nu treci mai departe; aici să ți se oprească mândria valurilor tale”?
12. De când ești, ai poruncit tu dimineții? Ai arătat zorilor locul lor,
13. ca să apuce capetele pământului și să scuture pe cei răi de pe el?
14. Ca pământul să se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete, și toate lucrurile să se arate îmbrăcate ca în haina lor adevărată?
15. Pentru ca cei răi să fie lipsiți de lumina lor, și brațul care se ridică să fie zdrobit?
16. Ai pătruns tu până la izvoarele mării? Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului?
17. Ți s-au deschis porțile morții? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?
18. Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului? Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.
19. Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunericul unde își are locuința?
20. Poți să le urmărești până la hotarul lor și să cunoști cărările locuinței lor?
21. Știi, căci atunci erai născut, și numărul zilelor tale este mare!
22. Ai ajuns tu până la cămările zăpezii? Ai văzut tu cămările grindinei,
23. pe care le păstrez pentru vremurile de strâmtorare, pentru zilele de război și de bătălie?
24. Pe ce cale se împarte lumina? Și pe ce cale se împrăstie vântul de răsărit pe pământ?
25. Cine a deschis un loc de scurgere ploii și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,
26. pentru ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori, pe un pustiu unde nu sunt oameni;
27. pentru ca să adape locurile pustii și uscate, și ca să facă să încolțească și să răsară iarba?
28. Are ploaia tată? Cine dă naștere picăturilor de rouă?
29. Din al cui sân iese gheața și cine naște promoroaca cerului,
30. ca apele să se îngroașe ca o piatră, și fața adâncului să se întărească?
31. Poți să înnozi tu legăturile Găinușei sau să dezlegi frânghiile Orionului?
32. Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului și tu cârmuiești Ursul mare cu puii lui?
33. Cunoști tu legile cerului? Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?
34. Îți înalți tu glasul până la nori, ca să chemi să te acopere râuri de ape?
35. Poți tu să arunci fulgerele ca să plece? Îți zic ele: „Iată-ne”?
36. Cine a pus înțelepciunea în negura norilor sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?
37. Cine poate să numere norii cu înțelepciune și să verse burdufurile cerurilor,
38. pentru ca să înceapă pulberea să facă noroi, și bulgării de pământ să se lipească împreună?
39. Tu izgonești prada pentru leoaică și tu potolești foamea puilor de lei,
40. când stau ghemuiți în vizuina lor, când stau la pândă în culcușul lor?
41. Cine pregătește corbului hrana, când puii lui strigă spre Dumnezeu, când umblă rătăciți și flămânzi?

Capitolul 39

1. Știi tu când își fac caprele sălbaticे puii? Vezi tu pe cerboaice când fată?
2. Numeri tu lunile în care sunt însărcinate și cunoști tu vremea când nasc?
3. Ele se pleacă, fată puii și scapă iute de durerile lor.
4. Puii lor prind vlagă și cresc sub cerul slobod, pleacă și nu se mai întorc la ele.
5. Cine a lăsat slobod măgarul sălbatic, izbăvind-l de orice legătură?
6. I-am dat ca locuință pustii și pământul sărac ca locaș.
7. El râde de zarva cetățitorilor și n-aude strigătele stăpânului, care-l mână.
8. Străbate munții ca să-și găsească hrana și umblă după tot ce este verde.
9. Vrea bivolul sălbatic să fie în slujba ta? Și stă el noaptea la ieslea ta?
10. Îl poți lega tu cu o funie, ca să tragă o brazdă? Merge el după tine, ca să grăpeze bulgării din văi?
11. Te încrezi tu în el, pentru că puterea lui este mare? Și-i lași tu grija lucrărilor tale?
12. Te lași tu pe el, pentru căratul roadelor tale, ca să le strângă în aria ta?
13. Aripa struțului bate cu veselie, de-ai zice că este aripa și penisul berzei.
14. Dar struțoaica își încredințează pământului ouăle și le lasă să se încălzească în nisip.

15. Ea uită că piciorul le poate strivi, că o fiară de câmp le poate călca în picioare.
16. Este aspră cu puii săi de parcă nici n-ar fi ai ei. Că s-a trudit degeaba, nu-i pasă nicidecum!
17. Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune și nu i-a făcut parte de pricepere.
18. Când se scoală și pornește, râde de cal și de călărețul lui.
19. Tu dai putere calului, și-i îmbraci gâtul cu o coamă ce fâlfâie?
20. Tu-l faci să sară ca lăcusta? Nechezatul lui puternic răspândește groaza.
21. Scurmă pământul și, mândru de puterea lui, se aruncă asupra celor înarmați;
22. își bate joc de frică, nu se teme și nu se dă înapoi dinaintea sabiei.
23. Zăngănește tolba cu săgeți pe el, sulita și lancea strălucesc,
24. fierbe de aprindere, mănâncă pământul, n-are astâmpăr când răsună trâmbița.
25. La sunetul trâmbiței parcă zice: „Înainte!” De departe miroase băătălia, glasul ca de tunet al căpeteniilor și strigătele de luptă.
26. Oare prin priceperea ta își ia uliul zborul și își întinde aripile spre miazăzi?
27. Oare din porunca ta se înalță vulturul și își așază cuibul pe înălțimi?
28. El locuiește în stânci, acolo își are locuința, pe vârful zimțat al stâncilor și pe vârful munților.
29. De acolo descoperă el prada și își cufundă privirile în depărtare după ea.
30. Puii lui îi beau sângele; și acolo unde sunt hoituri, acolo-i și vulturul.”

3. Iov 42:1-6; 1. Iov a răspuns Domnului și a zis:

2. „Știu că Tu poți totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale.” -
3. „Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?” - „Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep.” -
4. „Ascultă-Mă și voi vorbi; te voi întreba, și Mă vei învăța.” -
5. „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.
6. De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă.”

Marti, 9 august – Prezenta Tatălui nostru

- 4. Isaia 41:8-14;** 8. „Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove, pe care te-am ales, sămânța lui Avraam, prietenul Meu,
9. tu, pe care te-am luat de la marginile pământului și pe care te-am chemat dintr-o țară depărtată, căruia ți-am zis: „Tu ești robul Meu, te aleg, și nu te lepăd!
10. Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.”
11. Iată, înfrunțați și acoperiți de rușine vor fi toți cei ce sunt mâniați pe tine; vor fi nimiciți și vor pieri cei ce ți se împotrivesc.
12. Îi vei căuta, și nu-i vei mai găsi pe cei ce se certau cu tine; vor fi nimiciți, vor fi pierduți cei ce se războiau cu tine.
13. Căci Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te iau de mâna dreaptă și-ți zic: „Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!”
14. Nu te teme de nimic, viermele lui Iacov și rămășița slabă a lui Israel; căci Eu îți vin în ajutor - zice Domnul - și Sfântul lui Israel este Mântuitorul tău.

Miercuri, 10 august – Planurile Tatălui pentru noi

5. –

- 6. Ieremia 29:1-10;** 1. Iată cuprinsul epistolei pe care a trimis-o prorocul Ieremia din Ierusalim către rămășița bătrânilor din robie, preoților, prorocilor și întregului popor, pe care-i dusesese în robie Nebucadnețar, din Ierusalim la Babilon,
2. după ce împăratul Ieconia, împărăteasa, famenii dregători, căpeteniile lui Iuda și ale Ierusalimului, lemnarii și fierarii au părăsit Ierusalimul.
3. Le-a trimis-o prin Eleasa, fiul lui Șafan, și prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, trimiși la Babilon de Zedechia, împăratul lui Iuda, la Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Ea cuprindea următoarele:

4. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, către toți prinșii de război pe care i-am dus din Ierusalim la Babilon:
5. „Zidiți case și locuiți-le; sădiți grădini și mâncați din roadele lor!
6. Luați-vă neveste și faceți fii și fiice; însurați-vă fiii și măritați-vă fetele, să facă fii și fiice, ca să vă înmulțiți acolo unde sunteți și să nu vă împuținați.
7. Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârână de fericirea ei!
8. Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Nu vă lăsați amăgiți de prorocii voștri care sunt în mijlocul vostru, nici de ghicitorii voștri; n-ascultați nici de visătorii voștri, ale căror vise voi le pricinuiți!
9. Căci ei vă prorocesc minciuni în Numele Meu. Eu nu i-am trimis, zice Domnul.
10. Dar iată ce zice Domnul: „De îndată ce vor trece șaptezeci de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi și voi împlini fața de voi făgăduința Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta.

Jeremia 29:11-14; 11. *Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.*
12. *Voi Mă veți chema și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta.*
13. *Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.*
14. *Mă voi lăsa să fiu găsit de voi, zice Domnul, și voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război; vă voi strânge din toate neamurile și din toate locurile în care v-am izgonit, zice Domnul, și vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în robie.*

Joi, 11 august – Disciplinarea la care recurge Tatăl

7. **Evrei 12:5-13;** 5. Și ați uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El.
 6. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”
 7. Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?
 8. Dar, dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii.
 9. Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să trăim?
 10. Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfinteniei Lui.
 11. Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii.
 12. Întăriți-vă, dar, mâinile obosite și genunchii slăbănogiți;
 13. croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchioapătă să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat.
-
8. **Evrei 12:1-13;** 1. Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.
 2. Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.
 3. Uitați-vă, dar, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.
 4. Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului.
 5. Și ați uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El.
 6. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”
 7. Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?
 8. Dar, dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii.

9. Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să trăim?
10. Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.
11. Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii.
12. Întăriți-vă, dar, mâinile oboseite și genunchii slăbănogiți;
13. croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchioapătă să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat.

Evrei 12:1-13; (textul de mai sus)